

УДК 342.9

Олег Губанов,

канд. юрид. наук, провідний юрист
програми з вивчення проблем адаптації
законодавства України до законодавства ЄС
юридичного факультету Київського національного
університету імені Тараса Шевченка

РОЛЬ ТА МІСЦЕ ЦЕНТРУ АДАПТАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ДО СТАНДАРТІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ У СИСТЕМІ СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ УКРАЇНИ

У статті висвітлено зміст та сутність поняття «публічна адміністрація», виходячи зі змісту сучасних наукових підходів. Крізь призму аналізу системи суб'єктів публічної адміністрації України, автором розкрито роль та місце Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу у системі суб'єктів публічної адміністрації України.

Досліджено функціональні особливості Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу як державної установи, яка належить до сфери управління Національного агентства України з питань державної служби та юридичної особи публічного права.

Встановлено, що в залежності від того, яку роль виконує суб'єкт у публічно-правовій сфері, визначається його місце у системі суб'єктів публічної адміністрації України.

Ключові слова: державна служба, державне управління, публічна адміністрація, суб'єкт публічної адміністрації, Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу.

Постановка проблеми. У ході процесу глобального реформування системи державного управління на шляху утвердження України як впливової європейської держави відбувається не тільки розробка та прийняття нормативно-правових актів, реально орієнтованих на вимоги міжнародно-правових стандартів, а й оновлення категоріального апарату, введення у правовий обіг нових категорій, здатних створити більш солідну наукову основу державного управління. В умовах інтеграційних процесів все частіше в нормативно-правових актах України та вітчизняній юридичній літературі зустрічаються поняття «адміністративні послуги», «публічна адміністрація», «суб'єкт публічної адміністрації» та «публічне адміністрування». Однак слід поставити наголос на тому, що, на жаль, на теперішній час чимало новітніх дефініцій сфери державної служби та державного управління не знайшли свого запровадження на законодавчому рівні та не отримали всебічного та повного висвітлення у доробках вчених-правознавців. При цьому, відсутність єдиного підходу щодо визначення сутності та змісту основоположних катего-

рій, запроваджених у результаті здійснення адміністративної реформи в Україні, може стати каменем спотикання в упорядкованості, організованості та злагодженості розвитку державних інституцій у контексті європейської інтеграції України.

Поряд із цим, наявність доволі різних сучасних наукових підходів до визначення сутності та змісту категорії «публічна адміністрація», викликає складності у процесі формування єдиного нормативно збалансованого підходу до формування системи суб'єктів публічної адміністрації України, визначення їх статусу, чіткого розмежування функцій, кола повноважень та меж відповідальності. Зазначене повною мірою стосується і ролі та місця Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу у системі суб'єктів публічної адміністрації України. У зв'язку з чим наукова та практична цінність та актуальність проведеного дослідження не викликає сумнівів.

Ступінь розробленості проблеми. Незважаючи на той факт, що дослідженням складних та проблемних аспектів діяльності системи суб'єктів публічної адміністрації України займалась розгалужена плеяда

вчених та практиків адміністративної галузі: Авер'янов В.Б., Бевзенко В.М., Беньо М., Берлач А.І., Білозерська Т.О., Карабін Т.О., Коломоєць Т.О., Колпаков В.К., Комзюк А.Т., Кравцова Т.М., Куйбіда Р.О., Мацелик Т.О., Пухтецька А.А., Цвіркун Ю.І. та інші, питанню дослідження ролі та місця Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу у системі суб'єктів публічної адміністрації України властивий високий рівень наукової новизни.

Метою статті є дослідження ролі та місця Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу у системі суб'єктів публічної адміністрації України.

Виклад основного матеріалу. Врахування світового досвіду, зокрема, європейського, стало для України позитивним рішенням, яке сприяло запровадженню у 2001 році у науковий обіг новели, присвяченої конструкції «публічна адміністрація» [7, с. 202]. Такий крок мав на меті не тільки провести симбіоз понять «державне управління» та «місцеве самоврядування», а й наділити зазначену конструкцію якісно новим змістом.

При цьому, аналіз стійких наукових розробок, присвячених поняттям «публічна адміністрація» та «суб'єкт публічної адміністрації», дає змогу стверджувати, що питання вироблення єдиного підходу щодо визначення їх сутності та змісту досі не розв'язано в теоретичній площині. Крім того, на думку деяких вчених, у сучасній юридичній науці можливе існування одразу двох (можливо і більше) підходів до визначення сутності публічної адміністрації, адже в європейському праві існує два визначення поняття «публічна адміністрація»: у вузькому та у широкому значенні [6, с. 74].

Значимим, аналіз положень чинного законодавства України на предмет наявності законодавчого закріплення зазначених понять, також не приносить очікуваних результатів, хоча діє змогу констатувати, що воно активно оперує цими правовими категоріями.

Так, на думку В.Б. Авер'янова, публічна адміністрація є сукупністю органів виконавчої влади та органів виконавчого самоврядування, підпорядкованих політичній владі, які забезпечують виконання закону та здійснюють інші публічно-управлінські функції [1, с. 117].

Подібну позицію підтримує і Н.П. Каменська, яка трактує поняття публічної адміністрації як системи органів виконавчої

влади та місцевого самоврядування, які відповідно до закону і у межах компетенції здійснюють управління публічними справами [8, с. 31].

«Вузького» підходу у визначенні поняття «публічна адміністрація» дотримуються й С.С. Вітвіцький [4, с. 149], Д.О. Власенко [5], І.Б. Коліушко, В.П. Тимошук [11] та інші.

Необхідно зазначити, що у сучасній вітчизняній адміністративно-правовій літературі останнім часом досить усталеною стала позиція щодо того, що конструкція «публічна адміністрація» дійсно за змістом є близькою до конструкції «державне управління», але повністю з нею не збігається [15, с. 125].

Розглядаючи категорію «публічна адміністрація», В.К. Колпаков зазначає, що публічна адміністрація є системою організаційно-структурних утворень, які на законних підставах набули владних повноважень для їх реалізації в публічних інтересах [12, с. 36]. У подальших наукових дослідженнях автор обґрунтовує думку щодо того, що публічна адміністрація як правова категорія має два виміри: функціональний та організаційно-структурний. При цьому, функціональний вимір передбачає розгляд публічної адміністрації як діяльності відповідних структурних утворень щодо виконання функцій, спрямованих на реалізацію публічного інтересу, а організаційно-структурний – сукупності органів, які утворюються для здійснення (реалізації) публічної влади [14, с. 23].

В юридичній літературі обґрунтовано панують погляди щодо «публічної адміністрації» як системи органів державної виконавчої влади та виконавчих органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів, наділених адміністративно-управлінськими функціями, які діють із метою забезпечення інтересів як держави, так і суспільства в цілому, а також сукупності цих адміністративно-управлінських дій та заходів, встановлених законом [13, с. 523].

Симбіозом системи органів виконавчої влади та місцевого самоврядування вважає публічну адміністрацію М.С. Міхровська. При цьому, на думку автора, публічна адміністрація є сукупністю органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, що підпорядковані публічній владі, діяльність яких спрямована на виконання закону та реалізацію інших публічно-управлінських функцій, які можуть делегуватися підприємствам, установам та організаціям та будь-

які інші суб'єкти, що здійснюють функції публічного управління, які своєю діяльністю забезпечують права і свободи людини і громадянина [16, с. 92].

Деякі науковці визначають публічну адміністрацію як систему органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій у випадку делегування їм органами виконавчої влади та місцевого самоврядування частини своїх повноважень та будь-яких інших суб'єктів, які здійснюють публічно-управлінські функції, сукупність організаційних дій та заходів, які виконуються ними у певних рамках, визначених законом, з метою досягнення публічного інтересу та надійного забезпечення прав й свобод людини і громадянина [3, с. 15].

Одне з останніх визначень пропонує Т.О. Карабін, яка зазначає, що правильне розуміння публічної адміністрації розкривається тільки в так званому організаційно-структурному аспекті – як сукупності органів і посадових осіб, що реалізують публічну владу шляхом виконавчо-розпорядчої діяльності [9, с. 164–165].

Інші наукові погляди у загальній своїй сутності ідуть в основному фарватері ідей із приводу цього питання.

Зазначене свідчить про те, що в українській правовій доктрині сформовано декілька концепцій розуміння поняття «публічна адміністрація», які є достатньо аргументованими та переконливими. Так, у вузькому розумінні публічна адміністрація – це система органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, які відповідно до закону та в межах компетенції здійснюють управління публічними справами. У широкому розумінні публічна адміністрація є сукупністю органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та інших суб'єктів, яких відповідно до закону чи адміністративного договору наділено повноваженнями забезпечувати виконання функцій у публічно-правовій сфері [26, с. 70].

Слід зазначити, що формування двоїстого підходу щодо визначення поняття «публічна адміністрація» в українській правовій доктрині пов'язано, насамперед, з істотним впливом європейського права, в якому зазначена правова категорія широко використовується та є стрижневою в адміністративному праві. Однак, в нормативно-правових актах ЄС також використовуються «широка» та «вузька» концепції розуміння публічної адміністрації [13, с. 522; 25, с. 41]. При цьому, досить час-

то у роботах європейських вчених поняття «публічна адміністрація» застосовується для позначення сукупності організаційних дій, діяльності та заходів, які виконуються різними суб'єктами, органами та інституціями на основі закону та у межах визначених законом форм для досягнення публічного інтересу [2, с. 11].

На теперішній час національною правовою доктриною не сформовано і єдиного підходу щодо визначення системи суб'єктів публічної адміністрації України. Однак розглядаючи теорію публічної адміністрації як комплексне явище та досить виважено підійшовши до функціонального та організаційно-структурного вимірів публічної адміністрації, можливо стверджувати, що, в залежності від обсягу публічних завдань та мети діяльності, система суб'єктів публічної адміністрації та її складові елементи матимуть свої «варіативні» відмінності. Не можна забувати й про те, що сьогоденні реалії є такими, що функціонально повноваження публічної адміністрації (тобто публічне адміністрування) реалізуються не тільки органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, але й органами, які до них не належать [10, с. 201].

Беручи за основу «широку» концепцію інтерпретації сутності публічної адміністрації, серед складових елементів системи суб'єктів права, на яких покладено виконання функцій публічної адміністрації України, необхідно, насамперед, виокремити: органи державної виконавчої влади; виконавчі органи місцевого самоврядування; державні заклади, організації, установи, діяльність яких спрямовано на виконання публічних функцій; інші суб'єкти, які належать до публічного сектору та наділені публічними функціями. При цьому, тільки органи виконавчої влади та місцевого самоврядування є органами публічної адміністрації України. Хоча в системі суб'єктів публічної адміністрації України елементом виступає кожний суб'єкт, завдяки чому система суб'єктів права, на яких покладено виконання функцій публічної адміністрації України і визначається саме як система. Однак при системній характеристиці суб'єктів публічної адміністрації України не можна забувати і про внутрішній зміст елементів системи. Адже діючи в рамках єдиної мети (задоволення публічних інтересів), суб'єкти публічної адміністрації України є організаційно відокремленими, мають свою власну структуру та можуть бути ланкою іншої системи.

Говорячи про місце Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу у системі суб'єктів публічної адміністрації України, слід зазначити, що за організаційно-правовою формою Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу є державною установою і належить до сфери управління Національного агентства України з питань державної служби [17, п. 2 Положення]. При цьому, Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу є юридичною особою публічного права [17, п. 4 Положення].

Відповідно до положень абз. 3 ч. 2 ст. 81 Цивільного кодексу України, юридичні особи публічного права створюються розпорядчими актами Президента України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування [27]. Зважаючи на той факт, що Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу є державною установою, яка належить до сфери управління Національного агентства України з питань державної служби, питання щодо її створення віднесено до компетенції керівника центрального органу виконавчої влади – Голови Національного агентства України з питань державної служби [19, пп. 19 п. 11; 24, п. 18 ч. 4 ст. 19].

Однак слід зазначити, що Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу як державну установу було утворено постановою Кабінету Міністрів України від 14.04.2004 р. № 485 [23], а положення про її діяльність затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 04.06.2008 р. № 528 [17].

Особливість правового статусу Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу полягає у тому, що його діяльність, головним чином, спрямовано на поглиблення співробітництва між Україною та ЄС у сфері державної служби та державного управління, удосконалення механізму координації інституціонального забезпечення їх адаптації до стандартів ЄС, зокрема шляхом організації роботи з ефективного використання в Україні інструментів інституціональної розбудови ЄС, підвищення професійного рівня державних службовців та поліпшення роботи з інформування суспільства з питань європейської інтеграції [17, п. 1 Положення].

Крім того, з 2013 року на Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу покладено функції

Адміністративного офісу програми Twinning [18]. Серед них: інформування органів державної влади України щодо можливості залучення та використання інструментів Twinning і TAIEH; надання підтримки органам державної влади у підготовці проектних пропозицій Twinning, заявок TAIEH, здійснення їх перевірки на відповідність необхідним стандартам; ґрунтовне роз'яснення особливостей впровадження інструментів Twinning і TAIEH тощо.

Говорячи про функціональну наповненість діяльності Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу як суб'єкта публічної адміністрації України, слід зазначити, що Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу бере участь у підготовці пропозицій щодо формування державної політики та нормотворчій діяльності у сфері державної служби та державного управління, їх адаптації до стандартів ЄС, проведення адміністративної реформи і розвитку державних інституцій у контексті європейської інтеграції України, використання в Україні інституціональних інструментів; удосконалює чинні та сприяє впровадженню нових стандартів і процедур роботи державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування, діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування на основі кращої світової практики; здійснює консультативну підтримку органів державної влади та органів місцевого самоврядування, поширення правової, наукової та іншої інформації щодо державної служби та державного управління, їх адаптації до стандартів ЄС, адміністративної реформи та розвитку державних інституцій у контексті європейської інтеграції України, зокрема використання в Україні інституціональних інструментів; сприяє Національному агентству України з питань державної служби у виконанні завдань і функцій з використання в Україні інституціональних інструментів [17, п. 8 Положення].

Слід зазначити, що Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу як структурний елемент системи суб'єктів публічної адміністрації України наділено відповідним обсягом повноважень, передбачених Положенням про Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу [17], які можна класифікувати за змістом, способом здійснення, функціями, а також впливом на реалізацію завдань (основні та допоміжні,

яких спрямовано на створення умов для реалізації основних).

Так, наприклад, за змістом повноваження Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу можна розділити на повноваження щодо:

1) отримання, збирання та використання інформації. Для цього Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу уповноважений робити запити, отримувати, вивчати, вносити пропозиції. Так, відповідно до абз. 3 п. 10 Положення про Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу, Центр має право одержувати в установленому законодавством порядку інформацію від органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Крім того, Центр розробляє пропозиції щодо удосконалення системи щорічної оцінки державних службовців [17, пп. 4 п. 9], подає Національному агентству України з питань державної служби пропозиції щодо реалізації проєктів Twinning [17, пп. 10 п. 9] тощо;

2) участі у розробленні проєктів концепцій, стратегій, законодавчих та інших нормативно-правових актів, підготовки і виконання державних цільових, інших програм, у тому числі міжнародних, проєктів та програм міжнародної технічної допомоги [17, пп. 1 п. 9]; розробки рекомендацій та пропозицій щодо удосконалення системи та структури органів виконавчої влади [17, абз. 6 пп. 1 п. 9];

3) перевірки (проєктів технічних завдань проєктів Twinning і проєктів Twinning-контрактів щодо відповідності вимогам Європейської Комісії [17, пп. 7 п. 9]; поданих центральними органами виконавчої влади для отримання допомоги у рамках TAIEХ аплікаційних форм [17, пп. 11 п. 9] тощо);

4) консультативного та науково-методологічного супроводження (щодо удосконалення системи та структури органів виконавчої влади [17, абз. 6 пп. 1 п. 9], діяльності органів виконавчої влади з виконання зобов'язань, взятих на себе Україною перед ЄС та міжнародними організаціями [17, абз. 8 п. 8] тощо);

5) забезпечення взаємодії (з відповідними міжнародними організаціями та їх представництвами в Україні [17, пп. 15 п. 9]);

6) створення та розвитку системи національних електронних інформаційних ресурсів, спеціальної інформаційно-телекомунікаційної мережі центральних органів виконавчої влади, інших комп'ютерних та інформаційних систем [17, абз. 7 пп. 1 п. 9].

За способом здійснення повноваження Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу можна розділити на повноваження щодо:

1) участі: у підготовці пропозицій; нормотворчій діяльності; впровадженні сучасних інформаційних технологій;

2) забезпечення підготовки та виконання програм і заходів;

3) удосконалення чинних та сприяння впровадженню нових стандартів і процедур;

4) консультативної підтримки;

5) участі у здійсненні співробітництва між Україною і ЄС;

6) сприяння Національному агентству України з питань державної служби у виконанні завдань і функцій з використання в Україні інституціональних інструментів.

Говорячи про організаційну структуру Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу, необхідно зазначити, що його очолює директор, який призначається на посаду і звільняється з посади Головою Національного агентства України з питань державної служби [17, п. 14 Положення]. При цьому, директор Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу несе персональну відповідальність за виконання покладених на Центр завдань, представляє Центр у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними і фізичними особами, розпоряджається майном та коштами Центру відповідно до законодавства, затверджує структуру Центру, положення про підрозділи, посадові інструкції працівників та плани діяльності Центру, подає на розгляд Голови Національного агентства України з питань державної служби проєкти штатного розпису та кошторису Центру, видає накази організаційно-розпорядчого характеру, призначає на посаду та звільняє з посади працівників Центру, розподіляє між ними обов'язки, забезпечує оплату праці працівників Центру відповідно до законодавства, а також приймає за погодженням з Національним агентством України з питань державної служби рішення про створення та ліквідацію регіональних відділень Центру [17, п. 15].

Директор Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу має першого заступника та заступника директора. Крім інституту керівництва, відповідно до організаційної структури, до складу Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу належать:

- 1) Експертно-аналітичний відділ;
- 2) Відділ управління проектами;
- 3) Відділ управління ресурсами, діяльністю та розвитком;
- 4) Відділ розвитку людських ресурсів;
- 5) Відділ проектів інформатизації та програмно-технічного забезпечення;
- 6) Відділ публікацій;
- 7) Відділ організації науково-методичної роботи;
- 8) Сектор бухгалтерського обліку;
- 9) Сектор кадрового обліку;
- 10) Сектор юридичного забезпечення;
- 11) Сектор документообігу;
- 12) Сектор господарчого забезпечення;
- 13) Головний консультант з питань запобігання та виявлення корупції [21].

Кожна з основних ланок організаційної структури Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу включає в себе окремі структурні елементи. При цьому, наприклад, до структури відділу управління проектами включено сектори: проектів SIGMA та CIB, проектів міжнародного співробітництва, координації TAIEХ, координації Twinning.

Організаційно-штатна складова Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу станом на 2017 рік налічувала 60 штатних посад [20]. З 1 березня 2018 року організаційно-штатна складова Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу складає 55 штатних посад [21].

Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу у своїй структурі має регіональні відділення, яких створено з метою сприяння виконанню покладених на Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу завдань [17, абз. 10 п. 15; 22, дод. 2].

В цілому, вищевикладене дозволяє зробити висновок, що виходячи зі змісту сучасних наукових підходів, Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу є однією із ключових ланок системи суб'єктів публічної адміністрації України, від якої залежить якість європейської інтеграції нашої держави. Крім того, нормативне забезпечення діяльності Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу на теперішній час, переважно, відповідає вимогам часу та є своєрідною гарантією виконання покладених на зазначену державну установу задач, без якої коефіцієнт ефективності проведення адміністративної реформи і розвитку державних інституцій у контексті єв-

ропейської інтеграції України був би дуже низьким.

Однак слід поставити наголос на тому, що на шляху організації роботи з ефективного використання в Україні інструментів інституціональної розбудови ЄС Twinning, TAIEХ, SIGMA та підвищення професійного рівня державних службовців виданням періодичних публікацій аналітичного та інформаційного характеру з метою поширення нових ідей та кращих практик у сфері державної служби не обійтися. Адже складності системи публічної адміністрації України пов'язані зі змінюваністю усіх елементів системи, зв'язків між ними та середовища, в якому функціонує адміністрація. А тому на шляху впровадження ідей прозорості та ефективності, зміни адміністративної культури державних службовців, а також закладення принципів і процедур, які цілком би відповідали європейським стандартам та практикам, не тільки працівникам Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу, а й науковцям та практикам публічної сфери доведеться докласти ще чимало зусиль та подолати немало перешкод.

Список використаних джерел:

1. Авер'янов В.Б. Реформування українського адміністративного права: ґрунтовний привід для теоретичної дискусії / В.Б. Авер'янов // *Право України*. – 2003. – № 5. – С. 117-122.
2. Беньо М. Вплив теорії публічної адміністрації на розвиток адміністративного права (приклад Польщі) // *Законодавство України: Наук.-практ. коментар*. – 2006. – № 7. – С. 8-12.
3. Білозерська Т. О. Реформування публічної адміністрації в Україні як крок до європейської інтеграції / Т.О. Білозерська // *Форум права*. – 2007. – № 2. – С. 11–19 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=FP_index.htm_2007_2_4
4. Вітвіцький С.С. Контроль як гарантія законності діяльності публічної адміністрації: дис. ... д-ра юрид. наук. – Харків, 2016. – 480 с.
5. Власенко Д.О. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів публічної адміністрації з надання адміністративних послуг: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. – Запоріжжя, 2017. – 22 с.
6. Гнидюк Н. Визначення поняття публічної адміністрації в ACQUIS COMMUNAUTAIRE. – *Законодавство України. Науково-практичні коментарі*. – 2006. – № 10. – С. 74-77.
7. Гнидюк Н. Публічна адміністрація як об'єкт структурних змін // *Збірник наукових праць*

УАДУ/ За заг. ред. В.І. Лугового, В.М. Князева. – К.: Вид-во УАДУ, 2001. – Вип. 1 – С. 202-212.

8. Каменська Н.П. Публічна адміністрація: логіко-методологічний аналіз дефініції // Н.П. Каменська // Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. – 2014. – № 6. – С. 29–32.

9. Карабін Т.О. Проблеми визначення суб'єктного складу публічної адміністрації / Т.О. Карабін // Прикарпатський юридичний вісник. – 2015. – Вип. 3. – С. 164–169.

10. Клімова С.М. Особливості діяльності суб'єктів публічної адміністрації у сфері публічних фінансів // С.М. Клімова // Проблеми законності. – 2017. – Вип. 139. – С. 199-210.

11. Коліушко І.Б. Реформа публічної адміністрації на місцевому та регіональному рівні як один із напрямків адміністративної реформи // І.Б. Коліушко, В.П. Тимошук / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.municipal.gov.ua/fond/default.asp?cid=1139>

12. Колпаков В.К. Предмет адміністративного права : сучасний вимір / В.К. Колпаков // Юридична наука. – 2008. – № 3. – С. 33–38.

13. Кравцова Т.М. Поняття та принципи діяльності публічної адміністрації [Електронний ресурс] / Т.М. Кравцова, А.В. Солонар // Форум права. – 2010. – № 4. – С. 522-525. – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2010-4/10ktmdpa.pdf>

14. Курс адміністративного права України : підручник / В.К. Колпаков, О.В. Кузьменко, І.Д. Пастух, В.Д. Сущенко [та ін.] / за ред. В.В. Коваленка. К. : Юрінком Інтер, 2012. – 808 с.

15. Мельник Р.С. Загальне адміністративне право: Навчальний посібник / Р.С. Мельник, В.М. Бевзенко / за заг. ред. Р.С. Мельника. – К : Ваіте, 2014. – 376 с.

16. Міхровська М.С. Державне управління та публічна адміністрація: шлях до демократії / М.С. Міхровська // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Юридичні науки). – 2011. – № 88. – С. 90–93.

17. Питання Центру сприяння інституційному розвитку державної служби: Постанова Кабінету Міністрів України від 04.06.2008 р.

№ 528 // Офіційний вісник України. – 2008. – № 41. – Ст. 1367.

18. Про діяльність АООП Twinning : наказ Національного агентства України з питань державної служби від 27.09.2013 р. № 169.

19. Про затвердження Положення про Національне агентство України з питань державної служби: Постанова Кабінету Міністрів України від 01.10.2014 р. № 500 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 81. – Ст. 2288.

20. Про затвердження штатного розпису Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу на 2017 рік : наказ Національного агентства України з питань державної служби від 10.01.2017 р. № 9.

21. Про затвердження штатного розпису Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу на 2018 рік : наказ Національного агентства України з питань державної служби від 01.03.2018 р. № 53.

22. Про умови оплати праці працівників Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу та його регіональних відділень: Постанова Кабінету Міністрів України від 10.09.2008 р. № 800 // Офіційний вісник України. – 2008. – № 69. – Ст. 2312.

23. Про утворення Центру сприяння інституційному розвитку державної служби: Постанова Кабінету Міністрів України від 14.04.2004 р. № 485 // Офіційний вісник України. – 2004. – № 16. – Ст. 1106.

24. Про центральні органи виконавчої влади : Закон України від 17.03.2011 р. № 3166–VI // Голос України. – 2011. – № 65.

25. Пухтецька А. «Європейський адміністративний простір» як новела української адміністративно-правової науки: понятійно-термінологічна характеристика // Юридична Україна. – 2006. – № 8. – С. 41-45.

26. Цвіркун Ю.І. Колегіальність суб'єктів публічної адміністрації // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер. «Юриспруденція». – № 23. – 2016. – С. 70-73.

27. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV // Голос України. – 2003. – № 45.

В статье освещены содержание и сущность понятия «публичная администрация», исходя из содержания современных научных подходов. Сквозь призму анализа системы субъектов публичной администрации Украины, автором раскрыты роль и место Центра адаптации государственной службы к стандартам Европейского союза в системе субъектов публичной администрации Украины.

Исследованы функциональные особенности Центра адаптации государственной службы к стандартам Европейского союза как государственного учреждения, относящегося к сфере управления Национального агентства Украины по вопросам государственной службы и юридического лица публичного права.

Установлено, что в зависимости от того, какую роль выполняет субъект в публично-правовой сфере, определяется его место в системе субъектов публичной администрации Украины.

Ключевые слова: государственная служба, государственное управление, публичная администрация, субъект публичной администрации, Центр адаптации государственной службы к стандартам Европейского союза.

This article reveals the content and sense of the notion «public administration» on the basis of modern scientific approaches. From the perspective of the analysis of the system of entities of the Ukrainian Public Administration, the author reveals the role and place of the Centre for adaptation of the State Service to the standards of the European Union in the system of entities of the Ukrainian Public Administration.

The article presents the studied operating characteristics of the Centre for adaptation of the State Service to the standards of the European Union as a public institution belonging to the administration domain of the National Agency of Ukraine for State Service and Public Entities.

It is established that by depending on the entity's role in the public legal sphere its place is determined in the system of entities in the Ukrainian Public Administration.

Key words: state service, public administration, entity of the public administration, Centre for adaptation of the State Service to the standards of the European Union.